

OPONENTNÍ POSUDEK K DIPLOMNÍMU PROJEKTU POSLUCHAČE ŠTĚPÁNA ROZSÍVALA

Na téma Studentské bydlení – nové formy studentského soužití

Posлуhač si pro svou diplomovou práci zvolil pozemek na okraji studentského kampusu na Strahově v atraktivní poloze na hraně Petřínského parku.

Strahovský areál je poplatný době svého vzniku a účelu, pro který byl vybudován. Potřeba masivní koncentrace cvičenců pro účely komunistické propagandy se odráží ve velkorysém rozvrhu areálu a stejně tak i ve vnitřní prostorové organizaci ubytovacích bloků. Strohost areálu postupně oživily vzrostlé stromy a venkovní sportoviště, které zaujaly místo původního placu seřadiště. Bohužel, areálu chybí celková jednotící koncepce, a tak zde jednotlivé zásahy působí jako přidané výplně bez vazby na své okolí.

Na tento stav reaguje posluchač svým návrhem dvou domů pevného charakteru odlišujících se od okolní zástavby členitostí hmot a materiálem – cihelným obkladem. Na první pohled působí jako dva bytové domy v klidné rezidenční čtvrti, které příliš neprozrazují o způsobu života za jejich zdmi. Domy příliš nekomunikují se stávajícím areálem a jejich okrajová poloha tento dojem ještě více posiluje. Chybí mi zde snaha o oživení a zobytnění ulice v úrovni parteru a stejně tak větší zapojení zeleně. Obzvláště, když jsou na tuto stranu orientovány společné prostory studentů.

V nároží západního domu je veden vstup do převýšeného prostoru kavárny se sdílenou pracovnou. Do ulice se to však neprojevuje a dům tak potvrzuje svůj uzavřený charakter. Nabízí se zde také možnost přímého propojení kavárny se společnými prostory studentů.

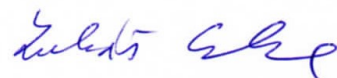
Typické podlaží je rozděleno na část soukromou a část společně sdílenou ve formě uzavřené pavlače orientované na sever do ulice. Společnou část posluchač navrhuje jako členitý obytný prostor, který se proměňuje svými zákoutími, alkovny a arkýři. Slouží ke společnému setkávání, k přípravě jídla a stolování. Členitost tohoto prostoru se propisuje i navenek a přináší do ulice prvky oživení v protikladu k přísnosti stávajících bloků. Koncept společně sdílené obytné pavlače, která dům propojuje však narušují prosklené schodišťové haly prožívající hmotu domu na dvě poloviny.

Soukromou část tvoří řada různě velkých pokojů v pravidelné modulaci se sdruženými koupelnami vždy pro dvě sousedící jednotky. Toto řešení umožňuje určitou flexibilitu půdorysu při potřebě propojování pokojů do větších celků. Do krajní pozice umísťuje posluchač uzavíratelnou společenskou místnost a rozšiřuje tak prostory pro společné setkávání studentů. Na zvažování je, jestli je potřeba mít tuto místnost na každém podlaží na úkor dalších pokojů. Dalším prostorem pro společný pobyt je prosklený altán na střeše domu vybavený malou kuchyňkou.

Posлуhač klade důraz na přírodní materiály jak na fasádách domů, tak i v interiéru. Často používané dřevěné prvky posilují obytný charakter vnitřních prostor a pocitově ho zateplují.

Diplomová práce Štěpána Rozsívála představuje solidní návrh promyšlený v celku i v detailu. Drží se tradičních forem i ověřeného dispozičního řešení. Klade důraz na trvanlivost materiálů a vyšší standard společného soužití studentů. V koncepční rovině však postrádám schopnost jasnější formulace. Očekával bych také, že práce na téma Nové formy studentského soužití přinese odvážnější náměty a bude se více zabývat kontextem, ve kterém vzniká.

Hodnotím tuto práci za C.

Lukáš Ehl

6. 6. 2023